

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jana PLUHAŘOVÁ: *Quebecká integrační politika od tiché revoluce do současnosti*, Bakalářská práce (Bc.) UKFSV, Institut mezinárodních studií.

Bakalářská práce Jany Pluhařové se věnuje tématu, které ve frankofonní kanadské provincii Quebec, podobně jako v jiných západních státech, rozpoutává celospolečenskou diskusi: je jím volba a aplikace nejvhodnějšího integračního modelu. Relativně široké téma autorka nahlíží z pohledu quebecké identity a její dobové proměny od 60. let 20. století (období tzv. tiché revoluce) až do současnosti. Práce si klade za cíl zodpovědět, nakolik tato proměna identity determinovala tvorbu a aplikaci svébytného integračního modelu - interkulturalismu, jenž se formálně odlišuje od integračního modelu multikulturalismu využívaného ve zbývajících provinciích Kanady.

Text je členěn chronologicky do čtyř kapitol. První z nich se zabývá obdobím nazývaným tichá revoluce, jehož zařazení bylo správné pro pochopení zásadního historického zlomu v kurzu směrem k občanskému, nikoli pouze etnickému vymezení společnosti. Ačkoli je fenomén tiché revoluce v Quebecu celospolečenským a širokým tématem, autorka vybrala relevantní projevy tiché revoluce odrážející se později v přístupu k imigrantům.

Klíčovou kapitolou je pak část věnovaná analýze modelu interkulturalismu, kde autorka správně vyvozuje, že univerzalistický projekt integrace, v jehož centru je quebecká identita, definovaná zejména jazykem, společnými hodnotami a kulturou, představuje zajímavou alternativu pro čím dál tím častěji opouštěný model bezlimitního multikulturalismu. Z tohoto pohledu je zajímavá sekce, kde autorka zdařile srovnává kanadský multikulturalismus a quebecký interkulturalismus a uzavírá, že druhý model lépe definuje společnou politickou kulturu pro všechny složky společnosti. Takto jednoznačně pozitivní hodnocení je ve světle následné quebecké diskuse o rozumných přizpůsobeních více než diskutabilní.

Třetí a čtvrtá kapitola práce se věnují aktuální mediální a celospolečenské diskusi nad potřebou hledání "rozumného" vzájemného, zejména náboženského, přizpůsobování menšin ve společnosti. Autorka si k tomu správně vzala na pomoc souhrnnou zprávu Bouchard-Taylorovy komise z roku 2008. Její analýza však bohužel zůstala spíše obecná a povrchní. Autorka zde například správně zdůrazňuje význam pojmu "otevřená sekularizace" pro zmiňovanou zprávu, jeho definice i přesnější význam však v textu absentují s odkazem, že „ve vysvětlení principu otevřeného sekularismu je

komise mnohem méně úspěšná” (str. 23). Problematika otevřené sekularizace odkazuje ke zcela zásadní diskusi o postavení náboženství ve veřejné sféře, která postupně převládá i v quebecké společnosti. Práci by velmi prospělo tento diskurz alespoň stručně reflektovat, ať již v poslední části, či v podkapitole o definici společné veřejné kultury ani implicitně tento problém nereflektují.

Z obsahového hlediska je nutno velmi ocenit, že práce je založena na analýze především primárních zdrojů (oficiální vládní dokumenty a zprávy vládních komisí), které vhodně doplňuje sekundárními zdroji. Použité zdroje autorka relativně zdařile kriticky hodnotí a interpretuje.

Z hlediska formálního se do práce vloudila grafická chybička v číslování kapitol, kdy podkapitoly v druhé části jsou špatně očíslovány (str. 10-18). Co do jazykové i stylistické úrovně jde o kvalitní text.

I přes drobné výtky je zřejmé, že předložená práce Jany Pluhařové splňuje všechny požadavky kladené na bakalářskou práci, a proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře až výborně** závislosti na ústní obhajobě.

Při obhajobě navrhuji rozebrat tyto otázky: *Je možné porovnávat oba kanadské integrační modely interkulturalismu vs. multikulturalismu a jaké výhody a nevýhody bychom ze zmíněného srovnání mohli vyvodit? Podrobněji vysvětlete vlastní tvrzení, že se na integračním modelu projevila dichotomie quebecké identity ve vztahu ke Kanadě i k vlastní společnosti (str. 25)?*

Ing. Mgr. Magdalena Fiřtová Ph.D.

V Praze dne 8. června 2012